

BRAINPORT AAN ZEE? NEE, BEDANKT

Met verbijstering zat ik te kijken naar de beelden van het ondergelopen VU Medisch Centrum. Een kapotte waterleiding was de oorzaak en met zoveel patiënten in huis ontstond er natuurlijk al snel een precarie situatie. Mijn verbijstering betrof dan ook niet zozeer de noodsituatie die ik voorgeschoteld kreeg, want die was onder controle. Nee, ik was verbijsterd door de kracht van het water en het spoor van vernieling dat het water veroorzaakte. Een ziekenhuis is gemaakt om tijdens de moeilijkste omstandigheden in bedrijf te blijven en nu leek dit niet het geval te zijn, het gevolg van een simpele kapotte waterleiding... En of toeval er mee speelt; tegelijkertijd komt de Citigroup bank met een onderzoeksrapport wat ook gaat over stijgend water in Nederland! Met een simpele conclusie als we meer energie verbruiken en dus meer CO2 uitstoten onze dijken het snel stijgende waterpeil niet meer aankunnen en we spontaan onder water kunnen lopen. Nu hoor ik u denken, kwestie van de dijken verhogen. Natuurlijk is dat een optie, maar is dat onze enige optie? Want waar houdt het verhogen van de dijken dan op? Tot we een metershoge muur om ons heen hebben staan? Zou het niet verstandiger zijn om het probleem bij de wortel aan te pakken. Kunnen we er niet beter voor zorgen dat het waterpeil niet meer stijgt of

beheersbaar stijgt? Zodat we er met zijn allen op een duurzame manier kunnen blijven wonen? Hoe? Simpel, door minder energie te verbruiken. Want minder energieverbruik betekent lagere uitstoot aan CO2 en dus een minder snelle opwarming van onze aarde. Met alle desastreuze gevolgen van dien. En ja, dat kost investeringen. Maar het kost meer als we niets doen en dan maar dijken gaan verhogen! Dat blijkt namelijk uit onderzoek van Citi Global Perspectives and Solutions, de denktank van de bank Citigroup. In het onderzoeksrapport Energy Darwinism II worden de kosten berekend van twee scenario's (Actie en Inactie). En wat blijkt: de investeringen die we moeten doen om op deze voet door te gaan of de investeringen die we moeten doen om duurzame oplossingen te vinden om aan de (nog altijd) snelgroeiende vraag naar energie te kunnen blijven voldoen, is nagenoeg gelijk. Met dien verstande dat we in het eerste inactieve scenario ongelofelijke risico's lopen en dat de schade als zich een (milieu)ramp voordoet ten gevolge van de druk die we op onze planeet leggen enorm zal zijn. Dan lijkt mij dus de keuze ineens niet meer zo moeilijk. Of om even terug te keren naar onze dijken en met de beelden van het VU in ons achterhoofd, zit u te wachten op een Brainport aan Zee? Ik kan u zeggen, ik niet!

COLU